

[Inger Stilling Pedersen]

Men det er helt klart, at hvis vi skal forbedre husdyrenes vilkår i Danmark, så skal vi først og fremmest tage fat i EF, og jeg er glad for, at man er begyndt at tage fat dernede. Jeg er glad for, at man presser på i EF for at fremme det, vi gerne vil have frem. For det er jo rigtigt, at hvis vi ensidigt gør det i Danmark, flytter vi bare problemet. Men det må ikke blive en sovepude for os, så vi ingenting gør og måske ikke engang markerer os ordentligt i EF-sammenhængen.

Når det gælder burhønsene, tror jeg også, der er udsigt til, at vi forhåbentlig inden for en overskuelig årrække får dem væk. Man kan jo godt sige til sig selv: Ja, det her kunne jo have været værre. Men det kunne altså også have været bedre.

Jeg håber, at vi kan få en lov med lidt færre bemyndigelser, og at vi kan nogle flere konkrete ting ind, og selv om det kan være svært at sige, at fra det årstal skal der ikke længere være burhøns, så kan man sikkert mere præcist sige, at man i hvert fald helt klart ønsker en afvikling og vil arbejde for den, ikke mindst i EF.

En anden ting, når det gælder landbruget, er, at man ikke via finanslov og andre ting skal beskære landbrugets muligheder for at udnytte konsulenternes viden og få forskningsresultater ud til den enkelte landmand, sådan at det giver mulighed for at få omlagte produktionen; der skal jo en tilskyndelse til for at omlægge produktionen. Men man må også være parat til at støtte landbruget, for det er klart, at skal man drive en forretning, så skal den også kunne forrente sig. Det kan vi jo også fra samfundets side lægge op til bliver muligt. Vi håber også dér at få en konkret drøftelse.

Går vi over til vore kæledyr, som vi kan kalde dem, hunde og katte, så tror jeg, at vi trænger til meget. Vi har en speciel hundelov, og justitsministeren skal sikkert nok få fornøjelsen af at få en diskussion om den lidt senere. Jeg har før sagt, at der næsten hersker anarki på det område, og i stedet for at hundeejerne og de, der ikke kan lide hunde, står stejlt over for hinanden, synes jeg, man skal prøve på at finde en lovgivning, der fører sammen. Den kan virkelig godt blive meget, meget bedre.

Den måde, vi siger det på i dag, betyder, at man står i to forsvarspositioner, og det fører altså ikke til noget. Vi håber at få en langt bedre lovgivning herom. Det må være muligt at bemærke hunde, det må være muligt at gøre nogle

ting, men alt det er en diskussion, som vi må have i Retsudvalget.

Jeg kan ikke lide, at man må skyde en kat, fordi den forvilder sig lidt hjemme fra; som om en kat kan vide, om den er 1 km eller 1,5 km fra, hvor den bor. Hvis den jager en mus, så er det bare musen, den har i tankerne. Og hvorfor skulle man skyde en kat bare for det? Katte er husdyr, katte hører til hos nogle mennesker; de kan ikke klare sig selv. Og derfor: Hvis man vil have katte i vort land, så må man også sørge for at sikre dem nogle rimelige vilkår.

Det gælder også vildkatte. Vildkatte er ikke egnede til at klare sig på egen hånd, og derfor kan man godt gribe ind. Kattens Værn fik ros sidst, og det skal de have igen; de gør et enormt stykke arbejde. Jeg mener ikke, man behøver en ny lovgivning på det område, men kan henstille til kommunerne virkelig effektivt at sørge for at gøre noget for, at vilde katte ikke lider eller har en ynkelig tilværelse. Der kan gøres meget på det punkt.

Et andet punkt er, hvor meget vi egentlig skal gøre ved dyr. Skal vi fjerne tænder, skal vi fjerne haler, og hvad skal vi gøre? Dér siger Kristeligt Folkeparti helt klart, at vi ikke skal foretage nogen operationer af kosmetiske grunde. Det vil altså sige, at hvis man skal have en halekupering, bare fordi den hund nu skal se sådan ud, så er det forkert, hvorimod det ikke er forkert at trække nogle tænder ud på en lille gris, der ellers vil bide sin mor, eller lignende. Man må skelne imellem, hvad der er nødvendigt for dyret, og hvad man bare gør af kosmetiske grunde. Det sidste synes vi ikke skal være der.

Og så synes vi stadig væk, at forsøgsdyrsloven skal tages op igen. Det er en af de ting, vi fra Kristeligt Folkepartis side holder meget øje med og arbejder meget for, for selv om CD's ordfører sagde, at dyret ikke har menneskelige følelser, så har det altså det til fælles med os, at det kan have ondt, det kan mærke lidelser, og spørgsmålet er, hvor langt vi skal gå med hensyn til disse lidelser. Vi har accepteret noget med hensyn til sygdomsbekæmpelse og lignende, men at dyret skal lide, for at menneskene skal komme til at se bedre ud – jeg tænker her f.eks. på kosmetik – det er uacceptabelt.

Konkret kan jeg sige, at vi går meget positivt og aktivt ind i udvalgsarbejdet om disse to forslag. Vi vil meget gerne medvirke til, at vi får en god dyreværnslov, og det tror jeg vi kan få, hvis